

PUNKED

March 2019

Issue 24

**Nicotine Pretty - Ali Zion - Muzyka Przeciwko Rasizmowi
- The Members - Aylesbury Alternative Music Society**

S T O W A R Z Y S Z E N I E

NIGDY WIĘCEJ

Stowarzyszenie “NIGDY WIĘCEJ” i jego działania na rzecz różnorodności i pokoju

Stowarzyszenie “NIGDY WIĘCEJ” powstało w Polsce w 1996 roku. Od ponad dwudziestu lat zajmuje się dokumentowaniem incydentów o charakterze ksenofobicznym, rasistowskim, przestępstw z nienawiści, obserwuje także działalność organizacji skrajnie prawicowych i neofaszystowskich. Przez ten czas zasłynęła z licznych inicjatyw, zwiększających świadomość społeczną i propagujących tolerancję i szacunek dla każdego człowieka. Sztandarowe akcje Stowarzyszenia to “Wykopmy Rasizm ze Stadionów”, “Muzyka Przeciwko Rasizmowi”. Wydawana jest również cyklicznie “Brunatna Księga”, czyli obszerne archiwum zawierające opis zdarzeń nienawistnych i ksenofobicznych. “NIGDY WIĘCEJ” współpracuje również z szeregiem innych organizacji i instytucji zarówno w Polsce, jak i za granicą.

Sz szczególnie interesująca z punktu widzenia szerokiego grona odbiorców zdaje się być inicjatywa “Muzyka Przeciwko Rasizmowi”. Jest ona również istotna, ponieważ dociera do młodych ludzi. To właśnie oni najbardziej znajdują się w orbicie oddziaływań skrajnie prawicowych partii i organizacji. Wśród młodego pokolenia od kilku lat obserwuje się też wzrost sympatii dla organizacji typu ONR, Młodzież Wszechpolska czy Ruch Narodowy.

Kampania “Muzyka Przeciwko Rasizmowi” została zainicjowana przez założyciela Stowarzyszenia “NIGDY WIĘCEJ” Marcina Kornaka w 1997 roku. Wtedy też ukazała się pierwsza płyta z całego cyklu, zatytułowana “Muzyka Przeciwko Rasizmowi”. Możemy tam znaleźć utwory takich wykonawców jak Kult, Pidżama Porno, Pudelsi, T.Love, Dezerter, Homo Twist, Big Cyc czy Armia. Wydawnictwo okazało się być wielkim sukcesem i skupiło wokół antyrasistowskiej i pacyfistycznej idei wielu popularnych i cenionych muzyków. Później ukazało się jeszcze kilka płyt, takich jak “Jedna rasa – ludzka rasa” oraz składanki gatunkowe, prezentujące utwory reggae czy metalowe. Do dziś odbywają się liczne koncerty, głównie zespołów punk rockowych, wspierane przez “NIGDY WIĘCEJ” i opatrzone znakiem “Muzyka Przeciwko Rasizmowi”. Inicjatywa została doceniona w kraju i za granicą, prasa muzyczna uznała ją za jedno z najciekawszych zdarzeń na polskiej scenie muzycznej w 1997 roku.

Niezwykle istotne, szczególnie w obecnej sytuacji społeczno-politycznej, jest kontynuowanie wydawania “Brunatnej Księgi”. Z biegiem lat, wraz z zaostrzeniem ksenofobicznych nastrojów, objętość wydawnictwa sukcesywnie się zwiększa. Przełom nastąpił w połowie 2015 roku, gdy w ramach kampanii wyborczej na urząd Prezydenta RP i do polskiego parlamentu została rozpętała swoista kampania nienawiści przeciwko uchodźcom. Kampania bezlitosna i okrutna, choć wymierzona we wroga zasadniczo wymyślonego – Polska nigdy nie przyjęła dużej liczby uchodźców z krajów ogarniętych wojną na Bliskim Wschodzie i Afryce. Temat ten okazał się być jednak idealnym sposobem na zjednoczenie radykalnej części wyborców wokół pewnej niebezpiecznej idei. Okazało się to bardzo skuteczne w promowaniu nowych, skrajnych ruchów politycznych. Także partie mainstreamowe takie jak rządzące obecnie Prawo i Sprawiedliwość nie uciekało w swej kampanii wyborczej i wypowiedziach swych członków od siania strachu i straszenia rzekomymi niebezpieczeństwami, mającymi nam grozić ze strony uchodźców. Uchodźcy są zresztą nazywani na potrzeby tej socjotechniki “imigrantami”, by zbudować obraz osób przyjeżdżających do Europejskich krajów z pobudek zarobkowych, a nie w efekcie ucieczki przed wojną w ich ojczyźnie.

Ciekawym aspektem jest również radykalizacja i wysokie poparcie dla skrajnych ugrupowań wśród Polaków mieszkających i pracujących za granicą. Polonia amerykańska czy brytyjska od lat są znane z dokonywania mocno prawicowych wyborów politycznych.

Nienawiść prowadzi od słów do czynów – stąd pełne niechęci i dyskryminujące wypowiedzi polityków i osób publicznych. Można wyczuć także klimat swoistego przyzwolenia na przemoc i próby publicznego usprawiedliwiania jej prowadzą niestety bezpośrednio do wzrostu incydentów rasistowskich i motywowanych nienawiścią. Zaliczyć możemy do nich całe spektrum zdarzeń, od wyzwisk czy dyskryminacji aż po przemoc. Na kartach “Brunatnej Księgi” znajdziemy encyklopedyczne notatki pełne wstrząsających opisów zdarzeń – pobic, dyskryminacji, walki ze wszelką “innością” - rzeczywistą czy wymagowaną.

Tych zdarzeń jest z roku na rok coraz więcej; można wręcz powiedzieć, że nie ma dnia, by nie zdarzyło się coś budzącego grozę czy przynajmniej niepokojącego.

Ten sam trend widoczny jest w obecnej sytuacji politycznej w Polsce. Najnowszym, skrajnie szokującym przykładem jest styczniowe morderstwo prezydenta Gdańska, Pawła Adamowicza. Sprawca ugodził polityka kilkakrotnie nożem podczas finału Wielkiej Orkiestry Świątecznej Pomocy – corocznej akcji charytatywnej, zbierającej pieniądze na sprzęt medyczny ratujący życie w szpitalach. Sprawca wykrzykiwał hasła wskazujące na polityczną motywację. Obserwujemy także coraz dalej posuniętą brutalizację języka w polityce. Skrajne partie, takie jak Ruch Narodowy, KORWiN Janusza Korwin-Mikkego, Kukiz '15 posługują się na co dzień w swej retoryce językiem wykluczenia, agresji, nienawiści. Co najgorsze, wiele wskazuje na to, że uda im się (ponownie) wprowadzić kilku swych przedstawicieli do Europarlamentu, co może przełożyć się również na wyniki wyborów samorządowych jesienią. Choć raczej mało wpływowi w polityce, udaje im się jednak narzucić pewien język, a także przeniknąć do mainstreamowej polityki. Ostatnio wiceministrem cyfryzacji został znany z antysemickich i homofobicznych wypowiedzi Adam Andruszkiewicz, poprzednio pełniący funkcję

kierowniczą w Młodzieży Wszechpolskiej i zaangażowany w Ruch Narodowy. To wyraźny sygnał, że rząd liczy się ze skrajnymi wyborcami i próbuje do nich “puścić oko”, legitymizując tym samym nietolerancję i wykluczenie, nadając im rangę normalnych elementów dyskursu politycznego.

Rozczarowany PiS-em ojciec Tadeusz Rydzik, dyrektor Radia Maryja, Telewizji Trwam i “Naszego Dziennika”, kontrowersyjny i znany z antysemickich wypowiedzi toruński zakonnik prawdopodobnie utworzy własną, bardziej radykalną od obecnego rządu partię, mogącą ukraść PiS-owi trochę głosów w wyborach europejskich. Znając dotychczasową linię skupionych wokół duchownego mediów, spodziewać się możemy kolejnej skrajnej partii, której członkowie nie będą krępować się i stronić przed używaniem nienawistnego, polaryzującego języka. Wedle wstępnych sondaży powstająca partia ma szansę na pewien sukces.

Opisane ugrupowania dążą też do walki z Unią Europejską – w najlepszym przypadku poprzez zmianę jej priorytetów i charakteru, w skrajnej postaci poprzez doprowadzenie do wyjścia Polski z UE – Polexitu, nazwanego tak za Brexitem. O ile jest to postulat (póki co) zupełnie nierealny, o tyle bardzo realna i prawdopodobna zdaje się dalsza izolacja Polski w Europie. Takie próby uderzą też w Polaków mieszkających za granicą, utrudniając im podjęcie pracy w innych krajach Europy.

Stowarzyszenie “NIGDY WIĘCEJ” wszystkie te zdarzenia dostrzega, opisuje i diagnozuje. Poprzez szereg akcji społecznych, tych wymienionych powyżej i wielu innych, dociera do szerokiego grona odbiorców. Jest organizacją całkowicie niezależną politycznie, nie polegającą na wsparciu tego lub jakiegokolwiek innego rządu. Pozwala to na zachowanie obiektywizmu i rzetelną analizę otaczających nas zdarzeń i rzeczywistości. Im bardziej klimat w Polsce gęstnieje, im więcej osób pozwala się uwieść radykalnym hasłom i mowie nienawiści, tym bardziej potrzeba ludzi dostrzegających powagę sytuacji, którzy nie boją się stawiać być może niepopularnych, ale ożywczych i jakże potrzebnych nam dzisiaj diagnoz.

Jacek Dzięgielewski

Stowarzyszenie “NIGDY WIĘCEJ”

www.nigdywiecej.org

www.facebook.com/respect.diversity

PO BOX 6, 03-700 Warszawa 4